

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 10. juli 2000 af Diikitiko Protodikio Rodou i sagen GEHA Naftiliaki EPE m.fl. mod Limeniko Tamio Dodekanisou og den græske stat

(Sag C-435/00)

(2001/C 45/14)

Ved dom afsagt den 10. juli 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 27. november 2000, har Diikitiko Protodikio Rodou i sagen GEHA Naftiliaki EPE m.fl. mod Limeniko Tamio Dodekanisou og den græske stat forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- a) Skal artikel 1 i Rådets forordning 4055/86 fortolkes således, at den indebærer et forbud mod, at der i henhold til en medlemsstats nationale lovgivning pålægges begrænsninger med hensyn til udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport mellem medlemsstater og tredjelands generelt, selv om begrænsningerne pålægges alle skibe uden forskel, hvad enten de benyttes af indenlandske tjenesteydere eller af statsborgere i andre medlemsstater, og alle passagerer uanset nationalitet, eller skal bestemmelsen fortolkes således, at den indebærer et forbud mod, at der i henhold til en medlemsstats nationale lovgivning indføres begrænsninger alene med hensyn til udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport mellem en anden medlemsstat og et tredjeland, således at indenlandske statsborgere, der udfører søtransport til tredjelands, stilles gunstigere end statsborgere i andre medlemsstater, der udfører en sådan transport?
- b) Kan en medlemsstat pålægge anderledes (højere) havneafgifter for passagerer på skibe, der anløber en havn i et tredjeland (uden for Den Europæiske Union) eller har en sådan havn som endelig destination, end de afgifter, der pålægges passagerer, hvis destination er indenlandske havne eller havne i Den Europæiske Unions medlemsstater, selv om disse afgifter i begge de nævnte situationer pålægges alle passagerer uanset deres nationalitet eller skibenes nationalitet, eller udgør en sådan regel en begrænsning af den frie adgang til at befordre passagerer til tredjelands, fordi den højere afgift eventuelt kan have indflydelse på valget af ruter, hvorfor reglen er uforenelig med artikel 1 i forordning 4055/86?
- c) Såfremt spørgsmålet besvares benægtende: Er det muligt at foretage en yderligere differentiering af de havneafgifter, der pålægges passagerer, hvis destination er havne i tredjelands, alt efter hvilket tredjeland der er tale om, med afstanden til havnene eller deres geografiske placering som kriterium, eller er en sådan national lovbestemmelse

også i strid med ovennævnte forordning, fordi den udgør forskelsbehandling til skade for søtransport til et bestemt tredjeland (eller bestemte tredjelands) og derfor en begrænsning af den søtransport, der udføres til dette land (disse lande)?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 1. november 2000 af Regeringsrätten i sagen X og Y mod Riksskatteverket

(Sag C-436/00)

(2001/C 45/15)

Ved kendelse afsagt den 1. november 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 27. november 2000, har Regeringsrätten i sagen X og Y mod Riksskatteverket forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er artikel 43, 46, 48, 56 og 58 EF i en situation som den, der foreligger i denne sag, til hinder for anvendelse af en medlemsstats lovgivning, der — som den svenske lovgivning på området — indebærer, at et kapitalindskud i form af overdragelse af aktier til underpris beskattes mindre fordelagtigt, hvis indskuddet sker i en juridisk person, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, og som overdrageren direkte eller indirekte ejer en del af, eller til et indenlandsk aktieselskab, som en sådan juridisk person ejer en del af, end det ville være tilfældet, hvis der ikke fandtes en sådan udenlandsk ejerindflydelse?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 27. juni 2000 af Bundesarbeitsgericht i sagen Det fælles virksomhedsnævn (»Gesamtbetriebsrat«) for Kühne & Nagel AG & Co. KG mod Kühne & Nagel AG & Co. KG

(Sag C-440/00)

(2001/C 45/16)

Ved kendelse afsagt den 27. juni 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 29. november 2000, har Bundesarbeitsgericht i sagen Det fælles virksomhedsnævn (»Gesamtbetriebsrat«) for Kühne & Nagel AG & Co. KG mod Kühne & Nagel AG & Co. KG forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Kræver Rådets direktiv 94/45/EF⁽¹⁾ om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne, særligt direktivets artikel 4 og 11, at virksomheder, der tilhører en koncern med en kontrollerende virksomhed uden for Fællesskabet, er forpligtet til at give den virksomhed, som i henhold til direktivets artikel 4, stk. 2, andet afsnit, og stk. 3, anses for at være den centrale ledelse, meddelelse om det gennemsnitlige samlede antal arbejdstagere, disses fordeling på medlemsstaterne, virksomhedens bedrifter og virksomheder, der kontrolleres af denne, samt om virksomhedens struktur og strukturen i de virksomheder, der kontrolleres af denne?
2. Såfremt Domstolen besvarer det første spørgsmål bekræftende:

Omfatter pligten til at meddele oplysninger også betegnelserne for og adresserne på arbejdstagerrepræsentationer, der for virksomhedens arbejdstagere eller arbejdstagere i de virksomheder, der kontrolleres af denne, skal inddrages i forbindelse med nedsættelsen af et særligt forhandlingsorgan i henhold til direktivets artikel 5 eller ved stiftelsen af et europæisk samarbejdsudvalg?

⁽¹⁾ EFT L 254 af 30.9.1994, s. 64.

Sag anlagt den 1. december 2000 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-443/00)

(2001/C 45/17)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 1. december 2000 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Ulrich Wölker og Xavier Lewis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret C 254, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold EF-traktaten og Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995⁽¹⁾ om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, idet den inden for den fastsatte frist har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv.

2. Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den bindende karakter af bestemmelserne i artikel 249, stk. 3, og 10, stk. 1, EF forpligter medlemsstaterne til at gennemføre et direktivs bestemmelser i national ret, således at de får fuld virkning inden for den frist, der er fastsat for gennemførelsen. Den frist, der er fastsat i direktivets artikel 32, udløb den 24. oktober 1998, uden at Tyskland indtil videre har truffet foranstaltninger inden for det område, der er omfattet af direktivet.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 9. november 2000 af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, Administrative Court, i sagen The Queen, efter begæring af Mayer Parry Recycling Ltd, mod 1) Environment Agency og 2) Secretary of State for Environment, Transport and the Regions, intervenienter: 1) Corus (UK) Ltd og 2) Allied Steel and Wire Ltd

(Sag C-444/00)

(2001/C 45/18)

Ved kendelse afsagt den 9. november 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 30. november 2000, har High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, Administrative Court, i sagen The Queen, efter begæring af Mayer Parry Recycling Ltd, mod 1) Environment Agency og 2) Secretary of State for Environment, Transport and the Regions, intervenienter: 1) Corus (UK) Ltd og 2) Allied Steel and Wire Ltd, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Hvis en virksomhed foretager en behandling af emballagematerialer, herunder jernholdige metaller, som (når virksomheden modtager dem) udgør affald som omhandlet i artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF om affald⁽¹⁾, som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF⁽²⁾ og Kommissionens beslutning 96/350/EF⁽³⁾, og denne behandling består i at sortere, rense, opskære, knuse, udskille og/eller pakke disse materialer i baller for at gøre dem egnede til brug som råmateriale i en ovn med henblik på af fremstille blokke, plader eller ruller af stål, spørges:

1. Er disse materialer blevet genvundet, og ophører de med at være affald som omhandlet i Rådets direktiv 75/442,
 - a. når de er blevet gjort egnede til brug som råmateriale, eller
 - b. når en stålfabrikant har brugt dem til at fremstille blokke, plader eller ruller af stål?